

فرامتن و نمایه‌سازی

نوشته پیتر لیبیشر^۱

ترجمه کیوان کوشان^۲

چکیده: نظام فرامتن و نمایه‌سازی سنتی از جهات مختلف با یکدیگر شباهت زیادی دارند. در واقع، در بسیاری از موارد، فرایند سازماندهی اطلاعات در نظام فرامتن و نمایه‌سازی سنتی به صورت یکسانی صورت می‌گیرد. مقاله حاضر ضمن توصیف اجزای اصلی تشکیل‌دهنده نظام فرامتن و نمایه‌های سنتی، وجود تشابه میان آنها، شامل پیوندهای فرامتنی و اصطلاحات نمایه مورد بحث و بررسی قرار می‌دهد و نقش نمایه‌سازان و دانش (حرفه‌ای) آنها را در طراحی نظام‌های فرامتنی مورد تأکید قرار می‌دهد.

مقدمه

موضوع فرامتن، قوه تخیل دانشمندان و نیز متخصصان اطلاع‌رسانی را بروانگیخته است. تصور ساخت دستگاه میکس^۳ توسط وان واربیوش^۴، به عنوان پایگاه اطلاعاتی جامع شخصی که از طریق آن بتوان به حافظه دانشمندان کمک کرد، طرحی ابتدایی بدون فن‌آوری به شمار

1. "Hypertext and Indexing". In *Challenge in Indexing Electronic Text and Images*. Ed. Raya Fidel, et al. Mervord, Nj: Learned Information, 1994: 103-109.

2. Peter Liebscher

۳. عضو هیأت علمی مرکز اطلاع‌رسانی و خدمات علمی جهاد‌سازندگی

4. Memex

در سال ۱۹۴۵، بوش مشاور علمی روزولت طرحی از یک ماشین تحت نام ممکس در سر داشت تا از طریق آن بتواند متن، نقشه‌های ساده، عکس، و بادداشت‌های شخصی را توسط دستگاه میکرو‌فیلم به عنوان رسانه ذخیره‌ساز ارائه دهد. - مترجم

5. Vannever Bush

■ فصلنامه کتاب، پاییز ۷۸

ی آمد^(۱). فن‌آوری‌های امروزی، نوید متحول ساختن روش‌هایی را می‌دهند که ما می‌توانیم از طریق آنها به ذخیره، بازیابی، و استخراج اطلاعات بپردازیم.

دسترسی آسان به برنامه‌های پر کارد^۱ برای کاربران رایانه‌های مکینتاش^۲ و نیز برنامه‌های فرامتنی تحت ویندوز نظری گاید^۳، تعداد بسی شماری از تولیدکنندگان و عرضه‌کنندگان محصولات و پایگاه‌های اطلاعاتی را برای ورود به بازار محصولات فرامتنی ترغیب کرده است. در این وادی، متأسفانه بسیاری از این محصولات به دلیل عدم توجه به اهمیت سازماندهی مفهومی مناسب در فرامتن، از نظام‌های جست‌وجو و بازیابی کارآمدی بهره‌مند نیستند. چندین مشکل اساسی در ارتباط با سازماندهی نظام فرامتنی برای دسترسی و بازیابی اطلاعات وجود دارد. چگونه نظامی فرامتنی باید ساختاردهی^۴ شود؟ چه روش‌های دستیابی می‌باشد ارائه گردد و هر کدام از این روش‌ها، چگونه باید ساختاردهی شوند. چه کسی باید ساختار نظام فرامتنی را تعیین کند - مؤلفان، یا مختصصان نظام "framantni"؟

در بسیاری از موارد، فرایند سازماندهی اطلاعات در نظام فرامتنی شباهت زیادی به نمایه‌سازی سنتی دارد؛ به طوری که می‌توان گفت پیوندهای فرامتنی^۵، و اصطلاحات نمایه^۶، وجوده تشابه بسیاری با یکدیگر دارند. پیوندها، ارتباط مفهومی و ساختار نظام فرامتنی را به وجود می‌آورند. نمایه‌ها نیز چنین نقشی در ارتباط با مدارک ایفا می‌کنند. از این‌رو، مجموعه دانشی که نمایه‌سازان در طول سالیان متعدد ایجاد و به طور مؤثری استفاده کرده‌اند، می‌تواند در فرایند سازماندهی اطلاعات نظام فرامتنی نیز به کار رود. شاید بتوان این‌گونه استنباط کرد که نمایه‌سازان باید نظام فرامتنی را طراحی کنند.

این مقاله سعی ندارد راه حلی برای رفع مشکلات سازماندهی در فرامتن به‌منظور بازیابی اطلاعات ارائه دهد؛ بلکه قصد دارد از یک سو به شناسایی وجوده تشابه میان فرایند تدوین نمایه‌ها و طراحی نظام‌های فرامتنی بپردازد، از سویی دیگر این موضوع را مورد توجه قرار دهد که تولیدکنندگان نظام‌های فرامتنی می‌باشد برای حل برخی از مشکلات به فرایند کار نمایه‌سازی توجه اساسی کنند.

فرامتن

ساده‌ترین تعریف فرامتن را می‌توان این‌گونه بیان کرد: مجموعه مفاهیمی که از طریق پیوندها به یکدیگر متصل شده‌اند. در اینجا منظور از پیوندها، ارتباطات میان مفاهیم مختلف

1. Hypercard

2. Macintosh

3. Guide

4. Structured

5. Hypertext Links

6. Index Terms

است. اسمیت و ویس^۱، نظیر تصور بوش از دستگاه میکس، اشاره می‌کنند که فرامتن را می‌توان به واسطه ساختار هماینده^۲ آن که به طور بسیار نزدیکی مشابه ساختار حافظه انسان است، از دیگر قالب‌های ارائه اطلاعات باز شناخت^(۲). صرف نظر از درستی یا نادرستی این مقایسه، نظام‌های فرامتنی از گره‌های^۳ (اطلاعاتی) متصل شده به هم از طریق پیوندها تشکیل شده‌اند؛ بطوری که براساس مجموعه‌ای از اصول سازماندهی، ساختار هماینده را پیدید می‌آورند. در نظام‌های فرامتنی، معمولاً ابزاری برای مرور^۴ اطلاعات ارائه می‌گردد تا استفاده‌کننده بتواند از طریق پیوندها به اطلاعات دسترسی پیدا کند. در درون فرامتن، وجود پیوندی پویا ممکن است از طریق علامت‌هایی نظیر یک اصطلاح، جمله، نماد^۵ یا از این قبیل نشان داده شود. در واقع می‌توان گفت، این علائم مُعرف محتوای گره جدیدی هستند که به آن متصل می‌شوند. برای مثال، اصطلاح مشخص شده «آلودگی هوا» که در گره اطلاعاتی درباره آلودگی گنجانده شده است، نمایانگر وجود پیوندی پویا به گره اطلاعاتی مربوط به آلودگی هوا است و از این رو، محتوای درونی آن را نشان می‌دهد.

صرف نظر از ابزار مرور در فرامتن، کلیه مدارک (کتاب‌ها، مقاله‌ها، مجله‌ها، گزارش‌های فنی و غیره) از این ویژگی برخوردار هستند. مدارک چاپی شامل پیوندهایی هستند که یا به صورت صریح^۶ اثرب از یک مؤلف (مارچیونی، ۱۹۸۹) و یا به صورت غیرصریح^۷ (برای نمونه، بخشی از یک مدرک که به طور مفهومی با بخش‌های قبلی و بعدی خود ارتباط دارد) مشخص شده‌اند. در مدارک چاپی، اغلب پیوندها غالباً به صورت ارجاع غیرصریح براساس ساختار ترتیبی مدرک نشان داده می‌شود. به تعبیر دیگر، در مدارک سنتی نسبت به فرامتن پیوندهای کمتری به صورت ارجاع صریح ارائه می‌شوند. از سوی دیگر، در فرامتن استفاده از پیوندهای ارجاعی صریح تعریف شده بسیار متداول‌تر است و حتی ممکن است از پیوندهای ارجاعی غیرصریح بیشتر باشند.

نمایه‌ها

نمایه‌های مناسب، امکان دسترسی کارآمد به اطلاعات موجود در منابع، نظیر، متن، گرافیک، صوت، و غیره را می‌دهند. هیلپرین^۸، ارتباط یک اصطلاح نمایه را با مدرک

1. Smith and Weiss

2. Associative Structure

3. Nodes

4. Browsing

5. Icon

6. Explicit

7. Implicit

8. Heilprin

نمایه‌سازی شده، به عنوان صورتی از «کاهش هم شکلی»^۱ یا به گفته وی «دگر شکلی»^۲ توصیف می‌کند؛ برای مثال، تغییر ساختار قالبی پیچیده نظری آنچه توسط یک کتاب ارائه می‌گردد، به صورتی ساده‌تر نظری یک اصطلاح نمایه^(۳). از این‌رو، ما در اینجا با رابطه میان اصطلاح نمایه و مدرک روبرو هستیم. اصطلاح نمایه ممکن است به بخش یا کل مدرک، یا مجموعه کاملی از آنها مرتبط شود. اگر اصطلاح نمایه به مدرک ربط داده شود، در واقع مفهوم آن را منعکس می‌کند. مجموعه‌ای از اصطلاحات نمایه - که از آن تحت عنوان «نمایه» نام می‌بریم، نه تنها مفهوم، بلکه ساختار یک مدرک یا مجموعه‌ای از مدارک را نشان می‌دهد. در این صورت نمایه می‌تواند یکی از ساختارهای معناشناختی ممکن مدرک را در بر بگیرد.

نمایه ممکن است به صورت توصیفگرهای کاملاً خلاصه شده از مدرک یا حتی جایگزین‌های^۳ آن نمایش داده شود. از این جهت، فهرست مطالب را می‌توان نوعی نمایه به شمار آورد. معمولاً فهرست مطالب، نقاط وروی مدارک مختلف محسوب می‌شوند، اما از آنجاکه محتوی و ساختار متون مرتبط خود را نیز ارائه می‌دهند، می‌توان آنها را به منزله جانشین مدارک به شمار آورد. اگر ساختار مدرکی از طریق فهرست مطالب ارائه گردد، آنگاه فهرست مطالب مجازی^۴ می‌باشد در مدرک گنجانده شده باشد. این موضوع نه تنها در مورد به خصوص فهرست مطالب، بلکه برای تمامی نمایه‌هایی که به صورت موضوعی برای یک مدرک تهیه شده‌اند، نیز صادق است. در نتیجه هر مدرک می‌تواند در خود یک یا چند نمایه مجازی داشته باشد.

ممولاً این تصور وجود دارد که نمایه‌ها پس از تهیه مدرک، ظهور پیدا می‌کنند. به تعبیر دیگر، ابتدا مدرک نوشته می‌شود و سپس نمایه آن نه لزوماً توسط مؤلف اثر، تهیه می‌شود. با وجود این، فرض کنیم که مؤلفان نوشته‌های خود را از طریق رئوس مطالب^۵ تهیه کنند، حتی اگر این رئوس مطالب تنها در ذهن آنها نقش بسته باشد. در این صورت، ما می‌توانیم رئوس مطالب را به منزله نمایه‌های مجازی به شمار آوریم. بدین ترتیب، اگرچه چنین «نمایه‌ای» صورت فیزیکی ندارد، اما اگر مؤلف بخواهد می‌تواند به عنوان نمایه‌ای نو رسته، ظاهری فیزیکی به خود گرفته و نشان داده شود. به محض اینکه مدرکی ساختار خود را ولود در ذهن مؤلف پیدا کرد، دارای یک نمایه است. فرض کنید مدرکی به صورت کاملاً مرتب نوشته نشده باشد. مؤلف ممکن است این نمایه (مجازی) را برای اصلاح ساختار مدرک و نیز به عنوان ابزاری برای بازیابی مفاهیم خاص در مدرک مورد استفاده قرار دهد. نمایه، همانند مدرکی که مفاهیم درونی آن را ارائه

می‌دهد، ماهیتی زنده و پویا دارد و همگام با مدرک رشد می‌کند. در واقع، میان مدرک و نمایه نوعی ارتباط زیستی متقابل وجود دارد. هرگونه تغییری در نمایه، منجر به تغییر در مدرک می‌گردد و عکس آن نیز صادق است.

البته پس از اینکه مدرکی کاملاً به اتمام رسید (نوشته شد)، نمایه‌های دیگری ممکن است به عنوان نقاط دستیابی به مفاهیمی که جزء ساختار اصلی مفهومی ذهن مؤلف محسوب نمی‌شوند، تهیه شوند. بسیاری از «نمایه‌های انتهای کتاب» بدین صورت تهیه می‌شوند. بنابراین، مدرک ممکن است دارای چندین نمایهٔ فیزیکی باشد که برخی از آنها همراه با مدرک و برخی دیگر پس از اتمام آن تهیه گردند. با این وجود، کلیه این نمایه‌ها در ارتباطی غیرصریح با ساختار و محتوای مدرک هستند. از این‌رو، طرح این ادعاه که نمایه‌های خاص خود را دارند، کاملاً منطقی است.

مفهوم نمایه‌های معجازی هنگامی اهمیت پیدا می‌کند که به دنبال وجود تشابه میان مدارک نمایه‌سازی شده و فرامتن باشیم. مادامی که تلقی ما از نمایه تنها به عنوان ماهیتی مجزا از مدرک مربوط به آن باشد، وجود تشابه پنهان خواهد ماند. این در حالی است که اگر نمایه را به عنوان سازماندهی ساختار^۱ مدرک به شمار آوریم، وجود اشتراک بیشتر آشکار خواهد شد.

اصطلاحات نمایه

آیا می‌توان گفت که اصطلاحات نمایه و پیوندهای فرامتنی ماهیتی یکسان دارند؟ در واقع، یک پیوند رابطه‌ای حقیقی است و همراه با مفاهیم مرتبط، می‌تواند محصولی حسابی^۲ توصیف شود. پیوندها در فرامتن، ارتباط میان دو مفهوم را بیان می‌کنند، حال آن که اصطلاح نمایه، مفهومی است که از طریق ساز و کاری جداگانه به مفهوم دیگر مرتبط می‌شود. پیوند در نمایه، بخشی از اصطلاح نمایه‌ای محسوب نمی‌شود. برای مثال؛

لایه اوزون ۳۲۴

از اصطلاح نمایه، لایه اوزون، یک پیوند تشکیل شده است. با وجود این، اگر فکر کنیم یا لایه اوزون پیوند هستند، دچار اشتباه شده‌ایم؛ زیرا آنها صرفاً نمایانگر وجود یک پیوند هستند. پیوند واقعی رابطهٔ غیرصریحی است که ارائه می‌شود. بنابراین، آنچه واقعاً ما در اینجا داریم، دگرگونی (تغییر در ساختار بدون دگرگونی در مفهوم) است.

مفهوم خلاصه شده لایه اوزون (در نمایه)، امکان دسترسی به مفهوم گسترده‌تر لایه اوزون

(در مدرک) را می‌دهد. در اینجا شماره ۳۲۴، صرفاً نشانگر فیزیکی^۱ محسوب می‌گردد که ما را به محل مفهوم گسترده‌تر لایه اوزون، هدایت می‌کند. آنچه که ما می‌توانیم آن را به عنوان یک پیوند در نظر بگیریم، باید به صورت ارتباط میان دو مفهوم ارائه گردد و فرایند پیوند در اینجا به صورت فیزیکی از طریق ابزاری نظیر شماره صفحه (۳۲۴) صورت می‌گیرد. در حقیقت، هیچ ارائه‌صریحی از پیوند در نمایه وجود ندارد.

صرف‌نظر از پیوندهایی که مدارک را با اصطلاحات نمایه مرتبط می‌کنند، پیوندهای دیگری نیز در نمایه وجود دارند. این پیوندها، بیانگر روابط میان اصطلاحات نمایه هستند. چنین پیوندهایی می‌تواند صریح بوده، نظیر «نیز نگاه کنید به آلودگی» و همچنین نمایانگر تعداد مختلفی از روابط سلسله مراتبی و همایندی باشند، برای مثال:

آلو	لدگی	ها
ا.	خ	دود
و	ا.	لدگی آب

با این وجود، اغلب آنها غیرصریح هستند. برای مثال، در نمایه‌های موضوعی، ارتباط میان اصطلاحات نمایه، اغلب از طریق موقعیت نسبی اصطلاحات در نمایه نشان داده می‌شود. این ارتباط، می‌تواند به اندازه‌ای قوی باشد که انتخاب تصادفی یک اصطلاح در نمایه سلسله مراتبی، لزوماً معنی و مفهوم کلی را ارائه ندهد.

هوایپامها

سیکتر از هوا

بالون‌ها

کشتی هوایی

ذبلیوبی٪ * جی ۱۲

توربوژت

راکت

موتور پیستونی

کشتی‌ها

این مثال، نشان می‌دهد که بخش قابل توجهی از مفهوم باقی مانده (در نمایه سلسله مراتبی) از طریق اصطلاح ذبلیوبی٪ * جی ۱۲ که در واقع جایگزین اصطلاح اصلی شده است، ارائه گردیده است.

پیوندهای فرامتنی

شیفرد و واپرزا^۱، پیوند فرامتنی را چنین توصیف می‌کنند:

نشانگری عنوان دار^۲ از گره‌ای به گره دیگر که نمایانگر نوعی ارتباط میان عناصر مرتبط با گره‌ها است. پیوندهای صریح ممکن است به صورت (عبارت‌های) «بعدی»، «یادداشت»، «نویسنده»، «ویرایش‌های قبلی» و از این قبیل باشند. پیوندهای غیرصریح نیز ممکن است نظری (ارجاع به) فرهنگ‌هایی که همیشه در آنجا وجود دارند، ارائه گردند.^(۴)

اگرچه تعریف شیفرد و واپرزا مطمئناً طرز فکر جاری آنها را نشان می‌دهد و انتظار بحث زیاد بر روی آن نمی‌رود؛ با این حال، ماهیت واقعی پیوند فرامتنی را آشکار نمی‌سازد. در حقیقت، وجود پیوندها در فرامتن از طریق واژه‌ها، جملات، نمادها، یا «نقاط برجسته پویا»^۳ بر روی صفحه رایانه نمایش داده می‌شود. از این‌رو، چنین علائمی خود به معنای پیوند نیستند. ارتباطات فرامتنی، نظری نمایه‌های چاپی سنتی، صرفاً بنابر آنچه معمولاً «پیوندهای» فرامتنی نامیده می‌شود، غیرصریح محسوب می‌شوند. از این جهت، هنگامی که کلید «ماوس» بر روی اصطلاح گنجانده شده «لایه اوزون» در فرامتن فشار داده می‌شود، می‌توان به اطلاعات گسترده‌تری درباره لایه اوزون دست یافت. در اینجا ارتباط واقعی درست مشابه نمایه چاپی است.

مفهوم خلاصه شده لایه اوزون امکان دسترسی به مفهوم گسترده‌تر

لایه اوزن را می‌دهد

نشانگر الکترونیکی ابزاری فیزیکی است که ارتباط را برقرار می‌سازد، اما پیوند واقعی، ارتباطی است که ارائه می‌شود.

همانند پیوندهای موجود در نمایه‌های سنتی که می‌تواند نوع ارتباط موجود میان اصطلاحات نمایه را مشخص سازند، پیوندهای فرامتنی نیز می‌توانند انواع ارتباط میان یک علامت «پیوند» و متن مرتبط با آن را نشان دهد. چنین پیوندهایی تحت عنوان پیوندهای توصیفگر نوع^۴ شناخته می‌شوند. پیوندهای توصیفگر نوع برای ارائه اطلاعات بیشتر درباره مقصد پیوند، مورد استفاده قرار می‌گیرند^(۵). بنابراین، از طریق آنها می‌توان برای مثال میان روابط سلسله مراتبی و کاملاً هماینده، یا حتی نوعی از روابط سلسله مراتبی یا هماینده تفاوت قائل شد.

تفاوت‌ها کدامند؟ حال این سؤال مطرح است، تفاوت میان اصطلاحات نمایه و پیوندهای فرامتنی در چیست؟ این موضوع مورد بحث قرار گرفت که یک نمایه در کلیه مدارک، شامل

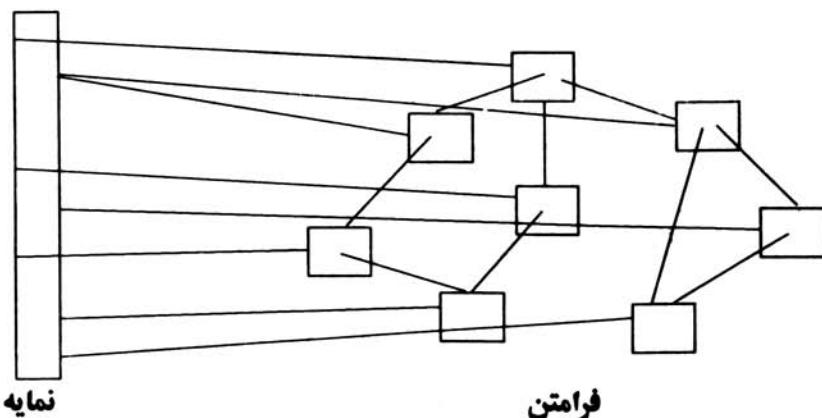
1. Shepherd & Watters

2. Labeled Pointer

3. Hot Spots

4. Typed Link

فرامتن گنجانده شده است. همچنین، گفته شد که «نمایه‌ها» هم در فرامتن و هم در دیگر مدارک، پیوندهایی را دارند، اما این پیوندها در واقع ارتباطات پنهانی هستند که یک اصطلاح نمایه یا مفهومی خلاصه شده را به مفهوم گسترده‌تر مرتبط می‌سازند. مؤلفان نظام فرامتنی و نیز نمایه‌سازان، روابط میان مفاهیم را در مدارک خاص خود تعیین می‌کنند و سپس علائم مناسبی نظیر اصطلاح نمایه، نماد، وغیره را به منظور نشان دادن وجود پیوندهای پویا انتخاب می‌کنند. آنچه معمولاً، اما در واقع به اشتباه، در فرامتن «پیوند» نام گرفته است، در واقع اصطلاحات نمایه گنجانده شده در متن هستند، که بخشی از مفهوم خود را از طریق ارتباط دگرگشکلی (تغییر در ساختار فیزیکی بدون دگرگونی در مفهوم) به منظور گسترش مفاهیم در فرامتن و بخشی دیگر را به واسطه ارتباط کسب شده از طریق موقعیت و جایگاهی که در فرامتن دارند، به دست می‌آورند. بعلاوه، این موضوع مورد بحث قرار گرفت که مدارک چاپی دارای نمایه خاص خود بوده و ممکن است به طور صریح و مجزا (نظری فهرست مندرجات)، یا به صورت صریح و گنجانده شده در خود متن (عنایین فصل‌ها یا بخش‌های کتاب) و نیز به طور غیرصریح (بیان شده در ساختار خود مدارک) ارائه شوند. آیا چنین مواردی در مورد فرامتن نیز صادق است؟ به احتمال زیاد، نظام فرامتنی ممکن است با نمایه‌های جداگانه‌ای به عنوان نقاط دستیابی برای بازیابی اطلاعات همراه شده باشد (شکل ۱). در نظام فرامتنی نیز ممکن است اصطلاحات نوشتاری^۱ که ساختار فرامتن را تشکیل می‌دهند، گنجانده شده باشند. در شکل ۲، که نمونه‌ای از یک نظام فرامتنی ساده است، نمایه گنجانده شده در فرامتن نشان داده شده است.

شکل ۱. طرحی از یک نظام فرامتنی با نمایه خارجی

شکل ۲، نشان می‌دهد که فرامتن نظیر دیگر مدارک، دارای «نمایه» خاص خود است. اصطلاحاتی که به عنوان «پیوند» مورد استفاده قرار می‌گیرند، مطمئناً می‌توانند در مدرک جداگانه دیگری آورده شده و به منظور انعکاس موقعیت‌شان در فرامتن منظم شوند. همانند ساختار نمایه‌ها در مدارک سنتی، موقعیت نسبی «پیوندها» در فرامتن نیز به آنها معنا می‌بخشد. در نهایت، نظام فرامتنی ساختاری دارد که در آرایش خطی^۱ متن بر روی صفحه نمایش رایانه غیرصریح محسوب می‌شود. این ساختار نیز می‌تواند خلاصه شده و ارجاعی صریح را از طریق نمایه جداگانه‌ای که نشان دهنده ساختار خطی است به وجود آورد. با این وجود این روش استفاده کمی دارد.

آلودگی

متن متن متن متن متن متن متن
متن متن **آلودگی آب** متن متن متن
متن متن متن.
متن متن متن **آلودگی هوا**
متن متن متن متن متن.

آلودگی آب

متن متن متن متن متن متن متن
متن متن متن **لایه اوزون** متن متن متن
متن متن متن متن متن متن
متن متن متن متن متن متن متن.

آلودگی هوا

متن متن متن متن متن متن متن
متن متن لایه اوزون متن متن متن
متن متن متن متن متن متن
متن متن متن متن متن متن.

شکل ۲. پیوندهای گنجانده شده در یک نظام فرامتنی

مدرک سنتی می‌تواند داری چند نمایه باشد؛ به طوری که هر یک از آنها سازماندهی مفهومی متفاوتی از موضوع را ارائه دهد. اما اگر بخواهیم به طور کاربردی به این قضیه بینگریم، خود مدرک تنها می‌تواند ساختاری فیزیکی داشته باشد. البته، خواننده می‌تواند به طور فیزیکی مدرک را به منظور نشان دادن دیگر ساختارها تغییر دهد (صفحات کتاب را می‌توان از هم جدا کرد و به صورتی متفاوت مرتب نمود)، اما این معمولاً انتخاب مناسبی در مورد مواد کتابخانه‌ای

نیست. فرایند بربیدن و چسباندن^۱ می‌تواند برای تغییر ساختار متن الکترونیکی مورد استفاده قرار گیرد، اما چنین روشنی دشوار و زمان‌بر محسوب می‌شود. از سوی دیگر فرامتن از طریق ابزارهای نظیر شبکه‌های مرتبط با هم^۲ و راهنمایها^۳، امکان انتقال آسان از نمایش مفهومی یک مدرک را به مدارک مرتبط دیگر می‌دهد. مدرک سنتی می‌تواند تنها ساختار منطقی خود را از طریق به کارگیری جانشین‌ها (نمایه‌های خود) تغییر دهد، این در حالی است که نظام فرامتنی با چنین محدودیت‌هایی روبرو نیست. بدین ترتیب، هم فرامتن و هم مدارکی که به صورت سنتی نمایه‌سازی شده‌اند، می‌توانند برخی از ساختارهای منطقی را در خود داشته باشند. البته، استفاده کننده هنوز با این مشکل روبرو است که مناسب‌ترین ساختار براساس نیاز او کدام است. با این حال، هنگامی که نظام فرامتنی برگزیده شود، عبور و حرکت در آن (برای دسترسی به اطلاعات) آسان است.

نتیجه‌گیری

توضیح داده شده که تنها تفاوت میان فرامتن و مدارک سنتی در امکانات ساختاری فیزیکی آنها نهفته است. اطلاعات در یکی از آنها (فرامتن) می‌تواند مستقیماً به صورت ساختارهای مفهومی مختلف نمایش داده شود، و در دیگری (مدارک سنتی) این فرایند از طریق جانشین‌ها انجام می‌شود. در اینجا این سؤال مطرح است، آیا تفاوت میان فرامتن و نمایه‌ها بنیادی است؟ مطمئناً از دید استفاده کننده که به امکانات فرامتنی دسترسی دارد، استفاده از روش‌های دیگر ارائه و نمایش اطلاعات دشوار یا امکان‌نپذیر است. از نظر فرایند تولید نظامهای فرامتنی و نمایه‌ها باید گفت که هر دو نیاز به تلاش و کار فکری مشابهی دارند. از آنجاکه پیوندها به سادگی می‌توانند در محیط الکترونیکی فرامتن فراموش شوند، همواره این وسوسه وجود داشته است تا سخت‌گیری کمتری در انتخاب ساختارهای مناسب برای استفاده کنندگان و نیازهای آنها اعمال گردد. در تمام نظامهای بازیابی، مشکل بنیادی همواره تعیین طرح مفهومی مناسب بوده است؛ به طوری که از طریق آن بتوان ساختار قابل قبولی از موضوع را نشان داده و میزان فهم استفاده کننده از موضوع و نیز نیازهای او را نمایان ساخت. این موضوع، تا حد زیادی از طریق نظام فرامتنی امکان‌پذیر است. از آنجاکه نظام فرامتنی از مدرک یا مدارک موجود به وجود می‌آید، فرایند «تألیف» آن در واقع مشابه کار نمایه‌سازی است. مؤلفان/ نمایه‌سازان ساختار کلی نظام فرامتنی را تعیین می‌نمایند، «پیوند» مناسب را برای نمایش انتخاب می‌نمایند، و پیوندهای

الکترونیکی مناسب را برقرار می‌کنند. در واقع، فرایند تألیف نظام فرامتنی از نظر مفهومی تفاوتی با کار نمایه‌سازی مدارک سنتی ندارد، زیرا نمایه‌سازان نیز به تعیین ساختار و محتوای مدرک می‌پردازند، اصطلاح نمایه مناسب را انتخاب می‌کنند و ابزاری را برای مکان نمایی (اطلاعات) به آن می‌افزایند. از آنجایی که نظام‌های فرامتنی به شیوه جدیدی تولید می‌شوند، مؤلف مسئولیت اصلی ساختار، را برعهده دارد. در هر حال باید گفت، حتی فرایند تألیف نظام فرامتنی مشابه نمایه‌سازی است و همکاری و حضور نمایه‌ساز حرفه‌ای مجرب در حوزه موضوعی مرتبط اجتناب ناپذیر به نظر می‌رسد.

مأخذ

1. Bush, Vannevar. "As We May Think." *Atlantic Monthly*, July 1945, 101.
2. Smith, J.B. & Weiss, S.F. "Hypertext." *Communications of the ACM*, 31 (7), 816-819.
3. Heilprin, L.B. "Paramorphism Versus Homomorphism in Information Science." In: *Toward Foundations of Information Science*, L.B. Heilprin (ed), White Plains, NY: Knowledge Industries, 115-136.
4. Shepherd, M.A. & Watters, C. "Hypertext: User Interfaces." In: *Interfaces for Information Retrieval and Online Systems*, M. Dillon (ed.), New York: Greenwood Press, 1991. 159-167.
5. Akscyn, R.M., McCracken, D.L. & Yoder, E.A. "KMS: A Distributed Hypermedia System for Managing Knowledge in Organizations." *Communications of the ACM*, 31 (7), 820-835.